Dovolím si zhrnúť moju cestu divadlom.

Prišla som na úplný začiatok dejín nášho divadla, pôvodne, aby som odprevadila moju „babinku" Helu Strakovú na stretnutie, ako reakciu na výzvu od Borky Hurajovej, že kto má záujem o divadlo, aby sa dostavil do Centra kultúry v stanovený čas a deň. Prišlo nás tam pár, už si presne ani nepamätám, kto. Viem len, že po prvotnom zoznámení sa, sa začalo hovoriť o nájdení režiséra. Bolo to rozpačité a nikto nevedel, čo od toho čakať. Ja teda určite nič, ja som bola doprovod a ochotná stať sa dokumentaristkou divadla. Ale ako to už v živote býva, ocitla som sa zrazu (ani neviem ako) v roli scenáristky prvej hry. A keď to nedopadlo najhoršie, tak však nie je zlé v tomto duchu pokračovať a napísala som aj druhú – teraz už úplne autorskú hru – Hluchá babka. Ale keďže ja nie som spisovateľ, a úvod-jadro-záver bolo asi jediné, čo som vtedy vedela, že existuje, tak písanie tejto hry vyzeralo tak, že vedela som, odkiaľ a kam sa chcem v tej hre dostať a zvyšok sa rodil počas už skúšania. Aby ste mali predstavu, tak napísala som prvý obraz, potom mi napadla scéna o 3 teraz už obrazy ďalej.... Môj manžel Stanko (moja veľká podpora a opora a hlavne náš zvukár, kulisár a technik v jednej osobe) bol zo mňa miestami na nervy, že ako môžem takto písať. Že to nemá hlavu a pätu. A nakoniec z toho vzniklo celkom chutné dielko, čo poviete? 😉

Postupom času a popri Dušanovi (našom prvom režisérovi) som sa ani neviem ako, dostala k spolurežírovaniu a neskôr k režírovaniu našich hier. Tu som si uvedomila jednu dôležitú vec. Ako veľmi záleží na tom, aby si ľudia navzájom v divadle dôverovali, spolupracovali a boli si oporou. A ešte jedna veľmi dôležitá vec – tolerancia. Bez nej to v divadle nejde. Sme jedna divadelná rodina. A momentálne som za ňu veľmi vďačná. Samozrejme, že ľudia prichádzajú a odchádzajú. Zostávajú práve tí, ktorým vyhovuje náš „štýl" práce.

Nebudem sa tu už veľa rozpisovať, len ešte by som rada dodala, že posledná hra Čertice bola pre mňa veľkou školou, naučila ma viac vnímať scenár, viac vnímať herca, jeho postavu a uvedomovať si režisérsky vývoj celej hry. Musím povedať, že vďaka korone uzrela svetlo sveta hra, ktorá by pred ňou, dovolím si povedať, nebola v takomto dozretom a vydarenom stave. Čiže aj keď to bolo ťažké, bolo to na osoh. Dozrela som ja, dozrela hra, a hlavne dozreli sme všetci my - herci.

Katarína Straková

Ďakujeme za podporu a sme veľmi radi, že vás divákov máme. Lebo bez vás by sme neboli ani my.

Kde raz bolo, potom dlho nebolo,

po čase v Lozorne, divadlo sa zrodilo.

Divadlo vzniklo ***v septembri v roku 2013*** *na podnet ľudí, ktorí chceli, aby sa v obci tradícia ochotníčenia obnovila.*

pôvodné logo

Názov divadla vznikol úplne náhodou, keď som pri písaní ochotnícke DIVADLO od únavy zaškúlila a vzniklo VaDiDlo. Je to aj taká slovná hračka, ktorá sa nám zapáčila a tak nám už tento názov zostal.

Katarína Straková

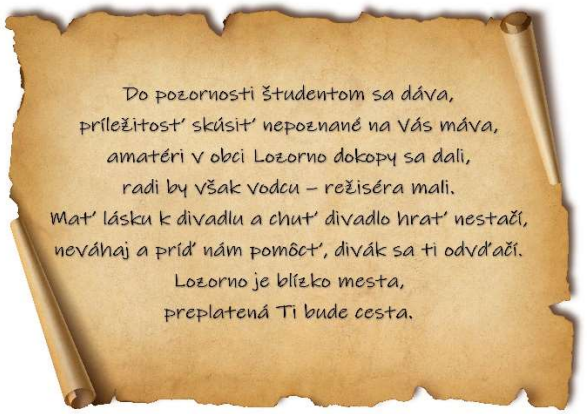

básnička od Hely Strakovej vyvesená na VŠMU v Bratislave

Dušan Poliščák – režisér (2013-2019)

Kým režisér rolu pridelil,
v etudách náš talent preveril.
Začiatok bol ťažký veru,
nestrácal z nás nikto vieru.
Teraz sme na správnej ceste,
každý je na svojom mieste.
A keď príde správny čas,
ukážeme, čo je v nás ....

Ako sme slávili sviatok matiek

na motívy poviedky od Stephena Leacocka

***Premiéru** našej prvotiny sme mali na celoobecnej oslave ku Dňu matiek v Lozorne **11.5.2014**.*

Začiatky sú vždy ťažké. A hlavne, keď sa stretne na kope kopa dovtedy neznámych ľudí. A ešte k tomu ani nikto z nás vtedy nevedel, čo vlastne v tom novo vznikajúcom divadle vlastne bude a chce robiť. Ale postupne sme sa aj vďaka etudám, čítaniu poviedok a rozhovorom dostali k výberu tejto hry. Teda k poviedke, ktorou sme sa inšpirovali. Keď sa ohliadnem späť, uvedomujem si, ako je veľmi dôležité nechať veci „dozrieť". Pôvodne sa uvažovalo o tom, že v tejto hre ústredným predmetom bude kabelka, ale nikto z nás sa s tým nevedel stotožniť. Nespokojnosť bola cítiť na každej skúške. Až nakoniec z toho bol kabát. Aké jednoduché. Stačilo vymeniť rekvizitu a na nácvikoch sa ľahšie dýchalo.

OCHOTNÍCKE VADIDLO LOZORNO

Ako sme slávili deň matiek

na motívy poviedky Stephana Leacocka

Réžia a dramaturgia:	**Dušan Poliščák**
Scenár:	**Katarína Straková**
Ozvučenie:	**Stanislav Straka**

Osoby a obsadenie:

Matka	**Helena Straková**
Otec	**Ľuboš Tvrdoň**
Švagriná	**Marta Jánošová**
Sestra 1	**Katarína Straková**
Sestra 2	**Nikoleta Ribánszka**
Sestra 3	**Irena Mikletičová**

Zo všetkých výmyslov poslednej doby považujem za najlepší nápad sláviť každý rok Sviatok matiek. Neprekvapuje ma, že myšlienka Sviatku matiek, ktorá pripadá na deň jedenásteho mája, sa ujala najmä vo veľkých rodinách, ako je tá naša.
A tak sme sa rozhodli, že ho náležite oslávime.
Považovali sme tento deň za znamenitú pripomienku všetkého, čo pre nás všetkých naša maminka za celé roky urobila, všetky jej obete a námahy.
Rozhodli sme sa teda, že to pre nás bude slávny deň, sviatok pre celú rodinu, a že urobíme všetko, aby mala naša maminka radosť.
Otec, ktorý je večne zaneprázdnený, zrazu rozhodol, že najlepšie sa maminke odvďačíme, keď ju zoberieme niekam na výlet, kde zabudne na všedné starosti. Ja so sestrou sme si spravili voľno a poobzerali sme sa v obchodoch, čo by bolo z nášho pohľadu pre ňu najpotrebnejšie.
Pozvali sme aj našu tetu, aby mala mama všetkých najmilších pokope. Mal to byť jeden z najkrajších dní venovaný našej maminke...

Mal to byť jeden z najkrajších dní venovaný našej maminke...

.... a ako to celé dopadlo?

Nikoleta Ribánszka

Nášmu divadlu sa podarilo nastaviť zrkadlo každej rodine.

Svedčí o tom aj hláška z publika: ***„ je to ako u nás doma“.***

Pamätníček – Ako sme slávili sviatok matiek

11.05.2017 *- repríza, kultúrny dom Jablonové – predstavenia k sviatku matiek pre mamy od detí zo ZŠ a MŠ*

18.07.2015 *- repríza, Budmerice, festival ochotníckych divadiel Kasiopeafest*

27.09.2014 *- repríza, Malacky, festival „Zejdeme sa na Hambálku”*

11.05.2014 *-* ***premiéra****, centrum kultúry Lozorno pri príležitosti osláv Dňa matiek*

09.05.2014 *-* ***predpremiéra****, centrum kultúry Lozorno*

Hluchá babka

autorské dielo

Komédia poukazujúca na spolužitie viacerých generácií, ušitá na mieru každého herca. Pri nácvikoch sme sa nasmiali, spoznávali jeden druhého, jednoducho bolo to neskutočne krásne obdobie . Keďže je to autorské dielo a tvorilo sa počas skúšania, ujali sa aj niektoré vtipné poznámky ako napr. od Mirka Perinaja, ktoré sme natrvalo zakomponovali do inscenácie, a ktoré mali veľký divácky ohlas:

Otec: „Čo sme mali na večeru?“

Mama: „Nič.“ A Mirko dodal: „To sme mali včera.“ 😉

Námet a scenár:	**Katarína Straková**
Réžia, dramaturgia:	**Dušan Poliščák**
Ozvučenie:	**Stanislav Straka**

Osoby a obsadenie

babka	**Marta Jánošová**
matka	**Irena Mikletičová**
otec	**Ľuboš Tvrdoň**
dcéra Nika	**Petra Panáková**
dcéra Katka	**Katarína Straková**
syn Peter	**Branislav Šedivý**
teta Klára	**Helena Straková**
Mirko	**Miroslav Perinaj**

Do mesta neočakávane prichádza babka. Na tom by nebolo nič zlé, keby jej opäť nezaľahlo v ušiach. A tým, že dobre nepočuje, môže dôjsť ku katastrofe…

OCHOTNÍCKE VÁDLO LOZORNO

A o čom vlastne táto hra je?

Milá Vierko,

Úvodem tehoto listu, vás čo najsrdečnejší pozdravujem.
Skúr jak začnem něco opisovat, jak sa tu šeci máme neskutečne dobre a lepší by sme to už hádam neprežili, tak tebje scem oznámit, že co chvíla k vám dorazí naša babka. My sme si tu sňú už nevjedzeli rady, znova jí zalehuo v ušách a nesce si dat povidat, aby išua k doktorovi. Nedá si to vyvrácit, tak sme sa tu šeci rozhodli a zhodli, že najlepší bude, ket í zbalíme kufre a pošleme ju za vama do tého miesta. Snát budete mjet vječí šťasci a k temu doktorovi ju nejak dotáhnete, ešče jedno, nenechávajte ju bez dozora, lebo tým, že dobre nečuje, hnet dojde ku katasrofje. Nám zapomeua vypnút konvicu a skoro sme tu zhorali. Aby sem nezapomeua čuje horší na pravé ucho. Tak í doň porádne hučte.
S láskú na Vás spomíname a z boží pomocú nech sa Vám darí.

Františka s rodziná.

Niet nad zvedavú susedku,

ktorá je ochotná sa o babku postarať. A kam inam by šli, ako...

Áno, do Klubu dôchodcov. A my? Kde inde ako do Domova seniorov...

Čo budeme robiť s babkou?

Čo takto koncert?

Dcéry Nika (Petra Panáková) a Katka (Katarína Straková)

Brat Peter (Braňo Šedivý)

mama (Irena Mikletičová) a otec (Ľuboš Tvrdoň)

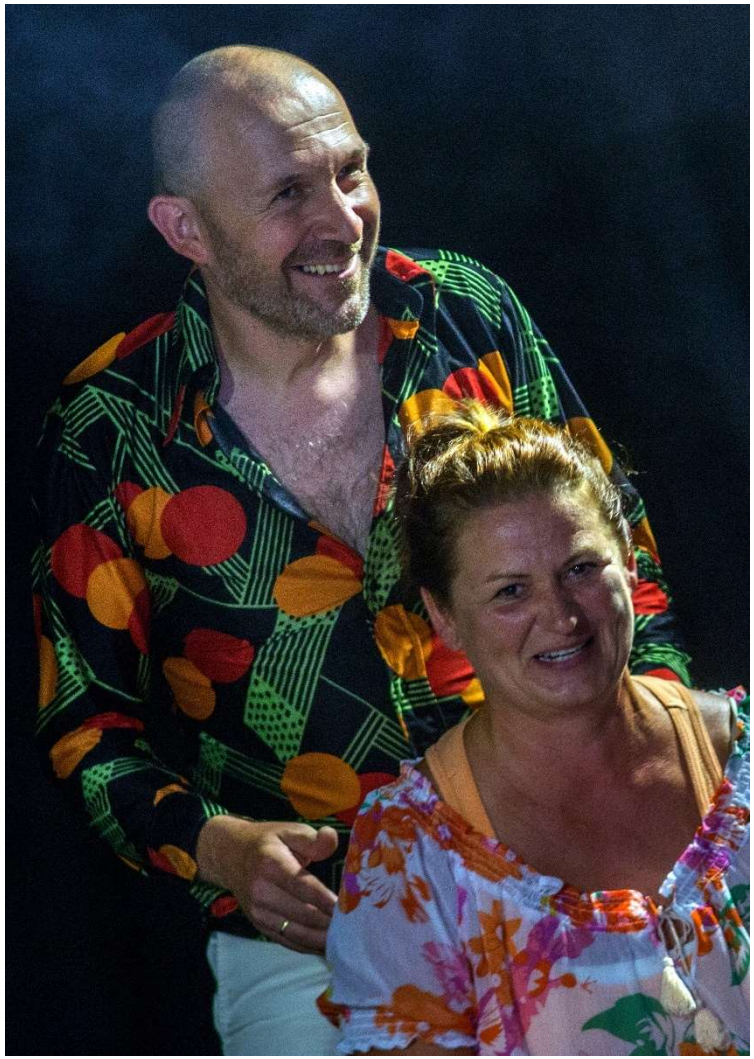

Na koncert sa, ani nikto nevie ako, pridali aj suseda Klára (Hela Straková) spolu s babkiným nápadníkom Mirkom (Miroslav Perinaj).

A samozrejme BABKA (Marta Jánošová).

A hádajte čo?

Lepší liek na zaľahnuté uši zatiaľ žiaden doktor nevymyslel 😉.

Pamätníček – Hluchá babka

08.11.2017 *- repríza, dom seniorov Lamač*

20.10.2017 *- repríza, dom seniorov Pri kríži, Dúbravka*

15.10.2017 *- repríza, centrum kultúry Lozorno – mesiac úcty k starším*

18.09.2016 *- repríza, Zohor, festival ochotníckych divadiel Traktér 2016*

20.08.2016 *- repríza, Cífer – Pác, divadelný festival „Mokré divadlo„*

16.07.2016 *- repríza, Budmerice, festival ochotníckych divadiel Kasiopeafest 2016*

03.06.2016 *- repríza, centrum kultúry Lozorno*

13.02.2016 *- repríza, centrum kultúry Lozorno*

05.12.2015 *- premiéra, centrum kultúry Lozorno*

04.12.2015 *- predpremiéra, centrum kultúry Lozorno*

Dvaja tovariši

Rozprávková hra je napísaná podľa rozprávky „Pravda a krivda“ z kniky „Čarodějná Mošna“ od Jiřího Horáka, ktorý pozbieral rozprávky z rôznych zbierok a prerozprával ich. Scenár rozprávky spracoval Lumír Kubátko do krátkej divadelnej hry, ktorú sme si preložili do slovenského jazyka a prispôsobili na naše divadelné podmienky. Autorovi scenára ako aj autorovi rozprávky touto cestou veľmi pekne ďakujeme.

réžia: Katarína Straková, Dušan Poliščák,
dramaturgia: Katarína Straková

Hovorí sa, že rozprávka má v každom storočí svojho poslucháča, my tvrdíme, že naša si tiež v podobnom duchu kráča.

Naša prvá rozprávka pre toho najmilšieho diváka - pre deti, na ktorých rozžiarené očká sa nedá zabudnúť. Keď sme hrali pre detičky v Jabloňovom, v sále bolo také ticho, že sme si mysleli, že detičky asi odišli. Boli však tam a tak prežívali dej rozprávky, že takmer nedýchali. Na záver vystúpenia sa deti chceli fotiť pravdaže s princeznou a kráľom. Ja ako čert som musela detičky najskôr presvedčiť, že som dobrý čert a potom sa ma už nebáli a chceli sa fotiť aj so mnou.

Helena Straková

Scenár:	**Lumír Kubátko**
Réžia:	**Dušan Poliščák,**
Dramaturgia:	**Katarína Straková**
Ozvučenie:	**Stanislav Straka**

Osoby a obsadenie

tovariš Vincko	**Filip Šicko**
tovariš Jožin	**Branislav Šedivý**
čarodejnica Béla	**Marta Jánošová**
čarodejnica Dora	**Irena Mikletičová**
čert Eman	**Petra Gažíková Langová**
čert Gábor	**Helena Straková**
princezná	**Zuzana Šicková**
kráľ	**Miroslav Perinaj**

Kde bolo i nebolo, bolo raz jedno kráľovstvo. A v tom kráľovstve žila chorá princezná. A žiaden doktor, čo ich na svete je, jej nedokázal pomôcť. Iba Boh vie, ako by to celé dopadlo, keby neďaleko od zámku, lakomý tovariš Vincko svojho kamaráta o všetky jeho veci nepripravil…

www.vadidlo.sk

VaDiDlo deťom

Kde bolo, tam bolo…, bolo - či nebolo…
Bolo raz jedno veľké kráľovstvo.
V tom kráľovstve, ktoré Lozornom nazývali, žilo veľa dobrých detí. Práve pre tieto deti sa vo štvrtok 13.10.2016 otvorili brány ríše rozprávok a privítali ich v kultúrnom centre na rozprávke "Dvaja tovariši".

Ako áno, ako nie,
Najskôr prišlo zvonenie.
Po ôsmej sa rýchlym krokom
školáci, čo nechceli byť bokom,
veľkí, ba aj tí malí,
usadili do kultúrnej sály.
Tleskotom nám dali znamenie,
nech rýchlo rozprávka už zaznie.
Reakcia nenechala na seba čakať,
smiech a úsmevy u detí bolo badať.
Potom prišli i škôlky z Lozorna,
a rozprávka sa začala odznova.

Ďakujeme naši milí, rovnako aj my sme sa zabavili.
Radosť z vás, prešla aj na nás.
Tešíme sa, keď stretneme sa o rok zas.

Stavíme sa? Je šťastnejší poctivec alebo boháč?

Tovariš Vincko (Filip Šicko)

Prvý človek, ktorého stretneme nás rozsúdi – a ja vyhrám tvoj batôžtek.

Tovariš Vincko (Martin Benko)

Tovariš Vincko (Jakub Mandelík)

Čert Eman (Petra Gažíková Langová)

Čert Gábor (Hela Straková)

Čarodejnica Béla (Marta Jánošová)

Čarodejnica Dora (Katarína Straková)

Čarodejnica Dora (Irena Mikletič)

Kráľ (Miroslav Perinaj) a tovariš Jožin (Braňo Šedivý)

Princezná (Zuzana Šicková)

Princezná (Lucia Farkašová)

Princezná (Danka Rumanová)

Princezná (Nicol Richterová)

Vincko	*Baby jedny, vy mi nič nechcete poradiť? Ale ja vás naučím móresu!*
Obe čarodejnice	*Neporadíme!*
Vincko	*Že vám dolámem tie zmetáky, baby jedny!*
Čarodejnica Dora	*Zmetáčiky, metličky, to je ono! My konečne presne vieme, čo Vinckovi poradíme! Nech chamtivý Vincko zametá od tejto chvíľky pekelnú podlahu! Švagrovia čerti, viem, že ste tu, vylezte!*

Čert Eman	*To je ale nápad! Gábor, ku mne, k Vinckovi!*
Čert Gábor	*Metly sú už nachystané a smetí je v pekle stále dosť!*

Hľadaj rozdiely 😉

Ako každá rozprávka, aj táto sa končí šťastne.

Kto chce peňazí ako maku,
skončí možno raz u zmetáku.
Kto chce peňazí ako smetí,
skončí raz s metlou milé deti.
Čary, kúzla dajme bokom,
Vidíme sa ďalším rokom.

Ešte niečo zo zákulisia

Pamätníček – Dvaja tovariši

22.01.2023 *- repríza, centrum kultúry Lozorno*

19.01.2020 *- repríza, Bratislava Rača – Nemecký kultúrny dom*

11.08.2018 *- repríza, Cífer – Pác, divadelný festival „Mokré divadlo„*

14.01.2017 *- repríza, kultúrny dom Stupava*

22.12.2016 *- repríza, kultúrny dom Jablonové – predstavenie pre škôlkarov a 1.stupeň základnej školy Jablonové*

04.12.2016 *- repríza, centrum kultúry Lozorno – Mikuláš*

02.12.2016 *- repríza, centrum kultúry Gbely – Adventná dedinka Gbely*

13.10.2016 *- repríza 2x, centrum kultúry Lozorno – predstavenia pre škôlkarov a 1.stupeň základnej školy Lozorno*

26.06.2016 *-* ***premiéra****, centrum kultúry Lozorno*

Luigiho srdce, alebo poprava tupým mečom

americká buffonáda od Ivana Bukovčana

Réžia a dramaturgia: Katarína Straková, Dušan Poliščák
Technická realizácia, ozvučenie, kulisy: Stanislav Straka

Po komédii a rozprávke veľká výzva skúsiť sa popasovať s dielom so silným emotívnym nábojom. Vcítiť sa do posledných dní života človeka odsúdeného na smrť nebola jednoduchá úloha.

Je to príbeh dvojnásobného vraha Luigiho Lombardiho, ktorý bol po ohavnom čine zadržaný a právoplatne odsúdený na trest smrti. Poprava elektrickým prúdom sa mala uskutočniť dňa 1.apríla o siedmej hodine ráno.

Čo urobí nový guvernér? Načo ešte čaká?

V spoločnosti, ktorej vládnu peniaze, môže vládnuť aj presvedčenie, že za peniaze si možno kúpiť všetko… aj ľudské srdce.

Počas tejto hry sa udiali zmeny v zložení divadelného súboru. Odchody a príchody členov tvarovali kolektív, ale aj predlžovali dobu skúšania inscenácie. Výsledok však stál za to. Sála nabitá do prasknutia, smiech pri vtipných dialógoch a scénkach, ale aj slzy v očiach pri silne emotívnom závere.

Škoda, že sme ho nemohli hrať aj v okolitých obciach, zastavila nás korona. Stihli sme však inscenáciu zahrať v Nemeckom kultúrnom dome Rača, z ktorého diváci odchádzali nadšení výkonmi amatérskych hercov.

Luigi Lombardi, gangster (Miroslav Perinaj)

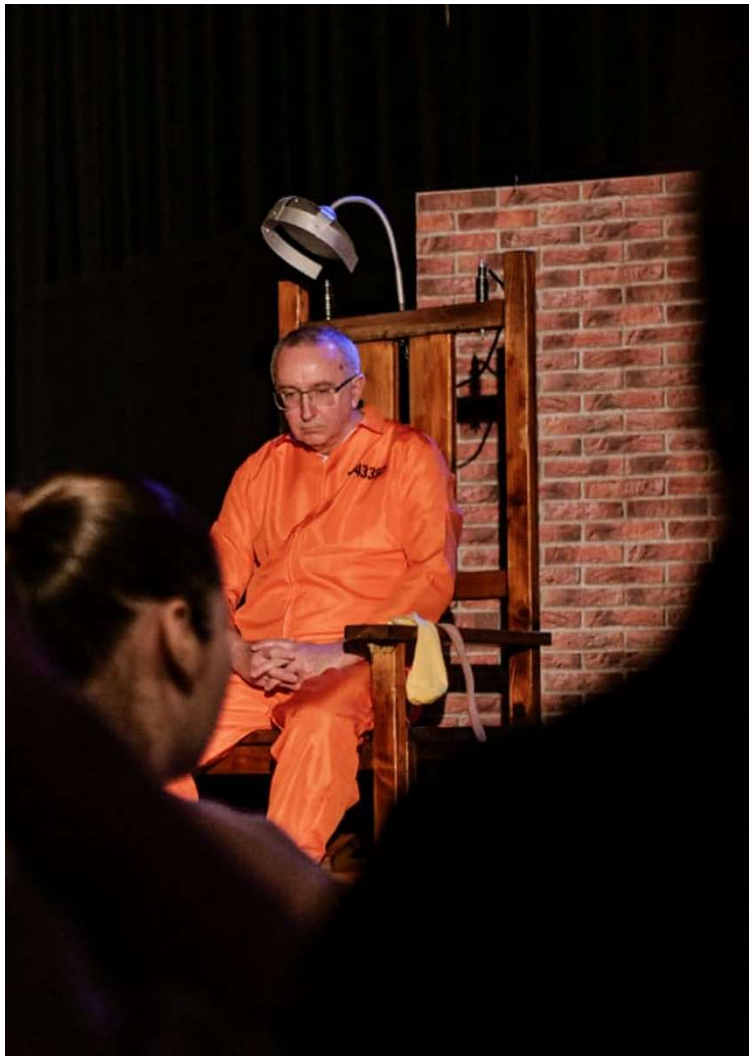

Luigiho srdce
alebo poprava tupým mečom

Americká buffonáda od Ivana Bukovčana

Osoby a obsadenie

Luigi Lombardi, gangster
Miroslav Perinaj

Jezabel, Luigiho manželka
Petra Gažíková Langová

Benny McLoud, advokát
Roman Čisár

Mitchell, dozorca
Branislav Šedivý

Major James Appelgate
Ľuboš Tvrdoň

Doňa Doloréz
Marta Jánošová

Diana, dcéra Doloréz
Daniela Rumanová

Gwen Morris, spisovateľka
Katarína Straková

Kolportéri
Helena Straková
Daniela Rumanová

Réžia a dramaturgia:
Katarína Straková, Dušan Poliščák

Advokát Benny Mc.Loud (Filip Šicko)

Advokát Benny Mc.Loud (Roman Čisár)

Mitchell, dozorca (Branislav Šedivý)

Som major Appelgate. James Appelgate.
S dvoma "p" na začiatku.

Luigi Lombardi, teší ma. S dvoma "L" na začiatku.
Major James Appelgate (Ľuboš Tvrdoň)

Doña Dolores Lucia Saltamontes (Marta Jánošová)

Preboha, neničte ma Lombardi, veď mám rodinu!

Ten pokus je nesmierne dôležitý.
Generálny štáb chce vedieť, koľko znesie jedno ľudské srdce!

Ja to už viem... Povedzte im, že znesie neznesiteľne veľa.

Povedzte im, že ten pokus je zbytočný!

Diana Graciela Saltamontes (Zuzana Šicková)
kráľovná krásy, najkrajšia na svete

D: Všetkými hlasmi, Luigi! Porota v Miami Beach bola veľmi prísna, a predsa... L: To poznám. Prísna porota a potom toto...

L: Aj u mňa všetkými hlasmi. D: Ach, nehovorte o tom, Luigi!

Diana, dcéra doni Dolores (Daniela Rumanová)

Kolportér

kolportér (Hela Straková)

H. *Luigiho srdce – buffonáda.*

Definícia tvrdí, že buffonáda je "divadelné predstavenie, založené na veľmi smiešnych situáciách".
Hrdina tejto hry však čaká na popravu, čo nie je "veľmi smiešna" situácia .

D. *Tak je to teda ironický paradox? Teda paradox, na pôdoryse ktorého sa rozvíjajú nielen paradoxne smiešne situácie, ale predovšetkým základná, neparadoxná myšlienka.*

H. *Tak určite . Je to vymyslený príbeh, ktorý sa opiera o nevymyslené reálne jestvujúce črty konzumnej spoločnosti.*

D. *Veď o tom celý čas hovorím. (vstáva) Iba v jej podmienkach môžu niektoré všeobecné negatívne ľudské vlastnosti nadobudnúť neľudské až absurdné rozmery.*

H. *Iba v spoločnosti, v ktorej vládnu peniaze, môže vládnuť aj presvedčenie, že za peniaze si možno kúpiť všetko.*

Aj ľudské srdce.

D. *Ľudské srdce.....*

Gwen Morris, spisovateľka (Katarína Straková)

Gwen	*Človeče, zastrelíte dvoch ľudí...milenca, ba aj milencovho brata, a tej žene...*
	tej žene neskrivíte ani vlas...?!
Luigi	*Mýlite sa. Potrestal som ju. Nechal som ju umrieť...*
	Tuto... vo svojom srdci. Už pre mňa neexistuje.
Gwen	*Nemôže neexistovať. Tá žena vás dostala až sem, ona je váš osud a ona...*
.....	
Gwen	*Teraz už viem, že to bude dobrá kniha. A bude sa volať... **"Luigiho srdce".***

Ó, ty lotor, ty podvodník! Ty gangster! Dvojnásobný vrah!

Jezabel, Luigiho manželka (Petra Gažíková Lángová)

Jezabel, Luigiho manželka (Irena Mikletič)

Luigi: Choďte sa trochu prejsť. A žalárnik, nech zamkne dvere.
Diana: Mamička moja...!Učila si ma, že... že je to hriech!
Dolores:Vyspovedáš sa, nešťastnica..!

Jezabel: Čo to robíš Luigi? Veď ty si mi neverný, človeče? Načapala som ťa, holúbok. A mám na to svedkov.

JEZABEL	*No, to ste pekná matka. Vaša dcéra sa tu verejne miliskuje so ženatým chlapom, a vy...*
LUIGI	*Bla – bla - bla!*
JEZABEL	*S tebou sa ešte porátam. Ale najprv s pani matkou. To je môj zákonitý manžel... ráčite vedieť...?*
DOŇA	*Ale, prosím vás! Bol to len taký... taký malý priateľský bozk.*
JEZABEL	*Malý priateľský bozk...? Veď ju skoro prehltol!*
DOŇA	*Myslím, že človek odsúdený na smrť, si hádam môže dožičiť ešte trochu radosti.*
JEZABEL	*Môj manžel si ani pred popravou nebude robiť, čo chce!*
LUIGI	*Spýtajte sa, čo robila ona. Na našej svadobnej ceste!*

Major: Ublížite si! Preboha, prestaňte...! Zavolám políciu!
To nemá zmysel. Jeho srdce je už predané!

Major: To srdce patrí americkej armáde!

Benny: Takýto prípad som ešte nemal, Gwen.
Nový guvernér neprejavil pochopenie pre tie kšefty so srdcom - a udelil mu milosť!

Gwen *Bože môj... Teraz!*

Benny *V každom prípade vaša kniha bude mať nečakaný koniec. Ozaj, ako sa bude volať?*

Gwen *Ešte neviem... Možno "Dáždnik so striebornou rúčkou"... Alebo... alebo "Fulmínia"...*

Vlastne ešte neviem, či to vôbec napíšem...

Benny *A prečo nie?*

Gwen */hladí na mŕtveho Luigiho/. Zrazu neviem, či... či mám právo napísať tú knihu.*

Ešte niečo zo zákulisia

Naša šepkárka počas skúšok

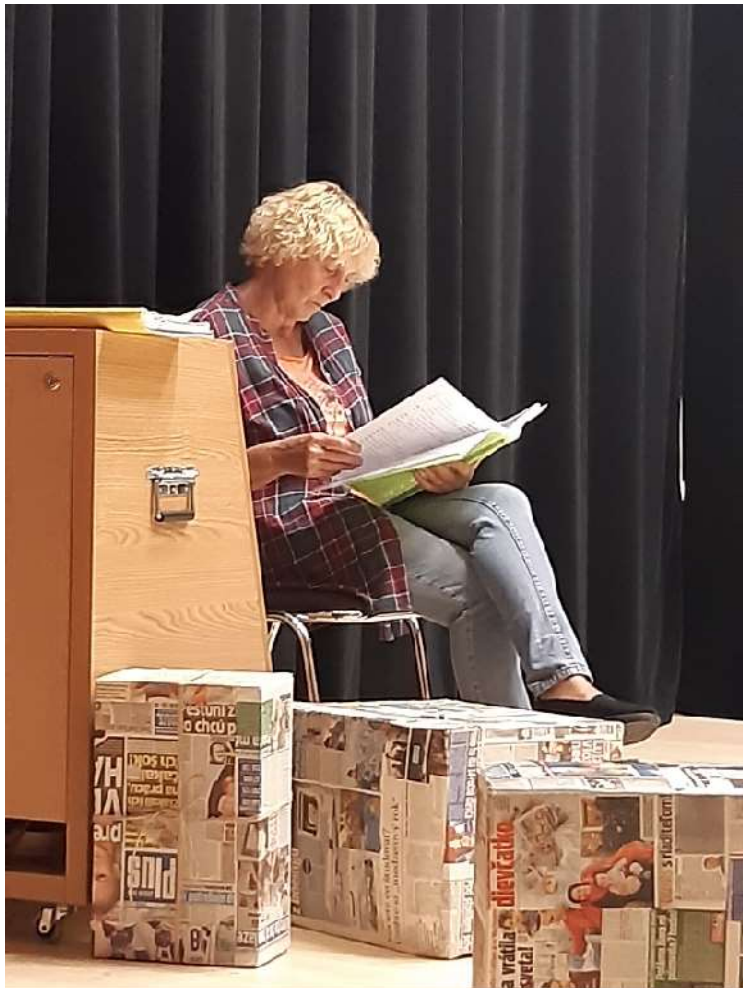

Hela Straková

Náš technik (kulisár, zvukár, osvetlovač v jednej osobe)

Stanislav Straka

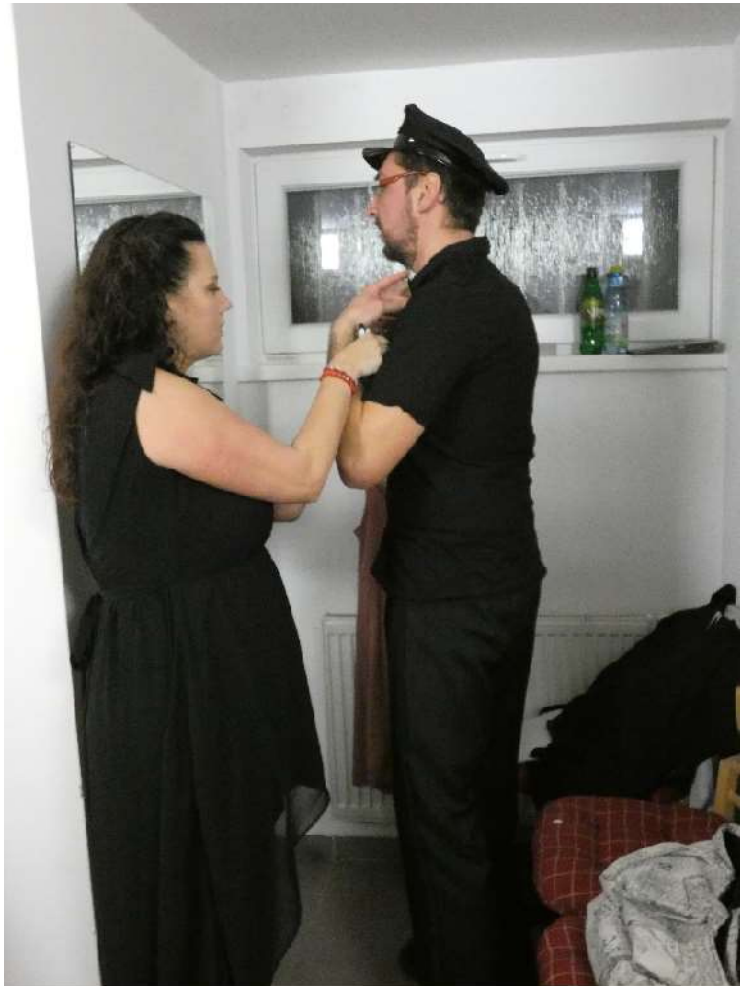

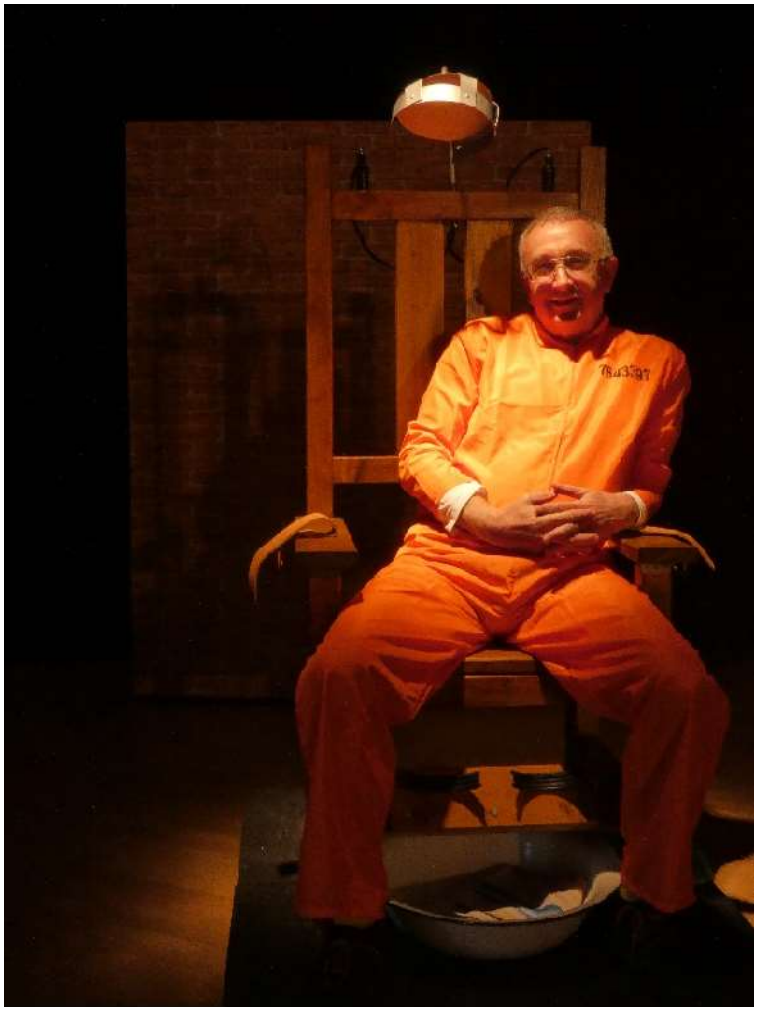

Pamätníček – Luigiho srdce

10.02.2020 *- repríza, Bratislava Rača – Nemecký kultúrny dom*

01.02.2020 *- repríza, centrum kultúry Lozorno*

02.06.2018 *- repríza, športový klub Lozorno*

21.04.2018 *- **premiéra**, centrum kultúry Lozorno*

Ďakujeme za potlesk

Čertice alebo Škriepky v Chiozze

komédie od Carla Goldoniho

Réžia a dramaturgia: Katarína Straková
Technická realizácia, ozvučenie, kulisy: Stanislav Straka

Opäť sme siahli po komédii mysliac si, že si trošku po Luigim oddýchneme. Opak bol však pravdou. Rodila sa ťažko.

Je to hra, kde ženy s poriadne nabrúsenými jazykmi rozvíria pokojnú atmosféru prímorskej dediny Chiozze a medzi mužmi rozpútajú peklo….

Prvou výzvou bolo obsadiť hercov do 11 postáv. Keď sa nám to konečne podarilo, mohli sme naštartovať čítačky. Ale život prináša neustále zmeny. Neviem, či existuje niekde taká hra, v ktorej by jedna postava vymenila počas skúšania toľkých hercov ako to bolo tu v podobe Toniho.

„Už som bola presvedčená, že je chyba vo mne a žiadny partner so mnou dlho nevydrží“, povedala raz na skúške Hela (rola Pasqui).

Pri nácviku scény zvítania s manželom - rybárom som bola neustále v napätí, ako ma herecký kolega Janko privíta. Zakaždým to bolo inak, raz mi vyštípal líca, inokedy ma zdvihol do výšky a zatočil sa so mnou, ba aj potľapkal po zadku. Bolo to zábavné, pretože nikdy neurobil to, čo som očakávala a na čo som bola pripravená. Vždy sa postaral o milé prekvapenie. Som rada že patrí do nášho kolektívu.

Helena Straková

Ako herci odchádzali a prichádzali, tak sa menil aj scenár – neustále sa upravoval, škrtal a prerábal. Až z toho vzniklo heslo hry – Škrtáme.

Jaj a ešte jedna hláška kolovala k tomuto predstaveniu. Kedy vlastne bude premiéra?
V máji. Ale, ktorého roku, to nikto netuší 😉.

Nakoniec sme sa jej predsa len dočkali a výsledok stál za to.
Veď posúďte sami:

Vidieť túto fotku bolo pre nás niečo úžasné.
A ešte krajšie bolo, to celé zažiť.

Ďakujeme za takéto pocity.

VaDiDlo
ochotnickedivadloLozorno

Carlo Goldoni

Čertice alebo škriepky v Chiozze

Ženy s poriadne nabrúsenými jazykmi, ktoré rozvíria pokojnú atmosféru prímorskej dediny a medzi mužmi rozpútajú peklo...

Réžia a dramaturgia: Katarína Straková
Technická spolupráca: Stanislav Straka

Osoby a obsadenie

Libera (Kvokaňa)	**Marta Jánošová**
Orsetta (Buchta)	**Daniela Rumanová**
Checca (Bryndzuľa)	**Katarína Straková**
padron Fortunato (Matlanica)	**Miroslav Perinaj**
Pasqua (Rajnička)	**Helena Straková**
Lucietta (Rapotačka)	**Petra Gažíková Lángová**
padron Toni (Žralok)	**Ján Želipský**
Beppo (Udenáč)	**Martin Michael Benčič**
Titta Nane (Krpceláme)	**Martin Benko**
Toffolo Pantofla di Papuča (Trúbeľa)	**Branislav Šedivý**
Isidoro - vyšetrujúci sudca	**Ivan Brezina**

More, dom a ulica,
na priedomí lavica.
V jednom dome dvaja rybári,
svoju sestru radi by vydali.
V druhom dome švagor tri sestry chráni,
všetkým mládencom do domu vstúpiť bráni.
Muži plavia sa po mori dlhý čas,
ženy robia čipky plné krás.
Dlhé chvíle čakania, láska, závisť, zloba, zvady.
Čo sa stalo? Zrazu nemajú sa rady.
Mužov do zvád zapoja, lebo sa ich neboja.
Kto urobí poriadok?
Predsa sudca z Benátok.
Tak si pekne sadnite, mobily si vypnite
a hru s nami si užite.

Ďakujeme obci Lozorno a Centru kultúry Lozorno za dlhoročnú podporu.
Ďakujeme všetkým podporovateľom za príspevky z 2% a darov.

Pani Pasqua (Hela Straková), Lucietta (Petra Gažíková Lángová)

Padron Toni (Ján Želipský), Beppo (Martin Michael Benčič)

Akože sa voláš?
Prezývku nemáš?
Nehovoria ti Bryndzuľa?

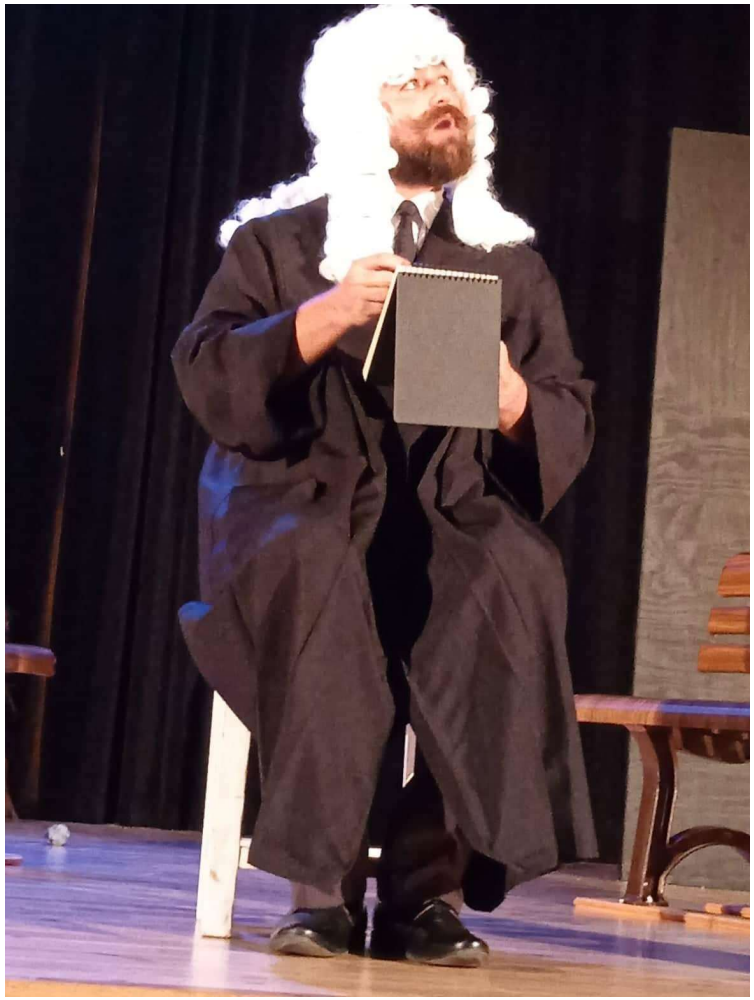

Isidoro – vyšetrujúci sudca (Ivan Brezina)

Checca.
Ach tak, prezývku?
Ešte aj vy si ma budete doberať!

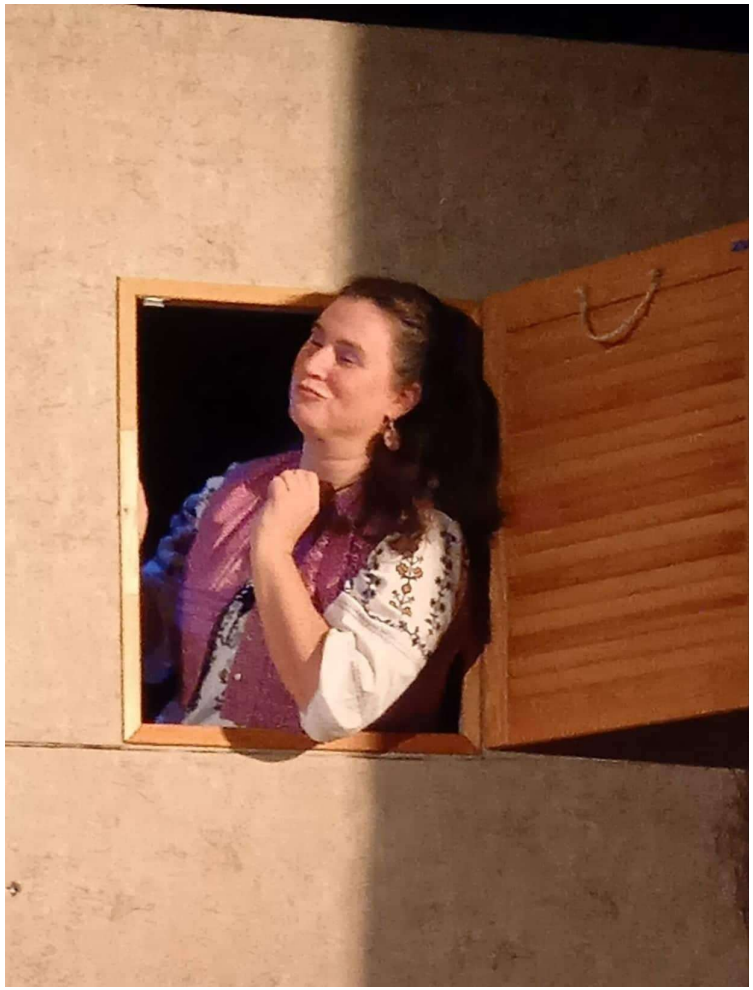

Checca (Katarína Straková)

ISIDORO *Vydala by si sa, keby si mala veno?*
CHECCA *Skočila by som do toho ako ryba do vody, pán veľkomožný.*

ISIDORO *Naozaj nemáš nikoho, kto by sa ti páčil?*
CHECCA *Keď ja sa pred nimi strašne hanbím...*

ISIDORO *Nemusíš sa hanbiť, sme tu sami...*
CHECCA *Titta Nane – ten sa mi páči, keby ma chcel.*
ISIDORO *Veď ten sa až tak trhá za Luciettou.*
CHECCA *Už sa s ňou rozišiel.*
ISIDORO *Keď sa rozišiel....., môžeme sa prezvedieť, či by ťa chcel.*

Titta Nane (Martin Benko)

Padron Toni (Ján Želipský)

Padron Fortunato (Miroslav Perinaj)

Pani Libera (Marta Jánočová)

Orsetta (Daniela Rumanová)

LIBERA *Strať sa z parády!*

PASQUA *Neziap na mňa, lebo ťa zalomázim!*

LUCIETTA *Čuš lebo ťa vyfliaskam!*

ORSETTA *Kto koho vyfliaska?*

Namojdušu, tak ťa zmastím, že viac nevstaneš!

LUCIETTA *Och, ty oštinoha!*

ORSETTA *Povedz to ešte raz!*

LUCIETTA *Ty takto?!*

ORSETTA *Tu máš! Ja ti dám! Tu máš! Škrata! Tlčhuba!*

ISIDORO *Poďte bližšie! Titta Nane, prišiel čas, aby si sa chystal na svadbu s Luciettou.*

TITTA *Ja, pán veľkomožný. Ja si ju nevezmem,*

čo by bola celá zo zlata!

ISIDORO *No, to je pekné!*

LUCIETTA *Zaslúžil by, aby ho vytrepali ako sušenú tresku!*

TITTA *No tak..... Prestaň rumádzgať !*

LUCIETTA *Čo chceš?*

TITTA *Ženský plač a psie krívanie – nemá dlhé trvanie.*

LUCIETTA *Chceš ma naozaj nechať?*

TITTA *A budeš ma hnevať?*

LUCIETTA *Nie.*

TITTA *A máš ma rada?*

LUCIETTA *Mám.*

TITTA *Podaj mi ruku!*

LUCIETTA *Tu máš.*

TITTA *Si moja žena!*

ISIDORO	*Konečne! Sláva!*
	Mladoženáči a mladuchy, veseľme sa!
LUCIETTA	*Tak, pane, tancujme a veseľme sa, veď sa vydávame! A chceme, aby všetci o nás mohli povedať:*
Všetci	*Nech žijú Chiozzanky!*

A

Lozorňanky 😉

Ešte niečo zo zákulisia

Pamätníček – Čertice alebo Škriepky v Chiozze

10.03.2023 *- repríza, centrum kultúry Lozorno*

18.11.2022 *- repríza, centrum kultúry Lozorno*

30.10.2022 *-* ***premiéra****, centrum kultúry Lozorno*

KORONA

Aby toho nebolo málo, prišla korona a všetko zastavila. Aj keď sme sa snažili nezastaviť celkom, online systém nepriniesol posun vpred. Chýbalo javisko.

V živote ochotníckeho divadla nastal moment, kedy sme sa museli vyrovnať so situáciou, v ktorej niečo platí – pripravujete sa, tešíte sa, už zabezpečujete, kto – čo pripraví, zoberie, opraví, kto príde naložiť kostýmy a kulisy do auta, kto vybalí, zloží kulisy a dva dni pred plánovanou akciou príde mail, kde sa všetko ruší z dôvodu pandemických opatrení.

Pri tretej plánovanej akcii sme už nič nepripravovali, nenacvičovali, nedohadovali. Rozhodli sme sa, že ak to bude aj dva dni pred akciou platiť, večer dáme niekoľko hodinovú pamäťovú skúšku. A deň pred všetko nachystáme a aj keď vyčerpaní, to v deň D dáme na 110%. A potom sa zrútime ;-) Ale scenár sa žiaľ opakoval. Teraz sme to už všetci zobrali ako fakt, ktorý nás neprekvapil.

Z celého toho zmätku okolo sme sa na pár dní zastavili – odmlčali. Zrazu to ticho bolo akési dlhé.

Pokusy v prvej vlne korony o online svet boli rozpačité, nie každému takáto forma vyhovuje. Hlavne divadelníkom. Ale človek je tvor prispôsobivý. Po ťažkých začiatkoch sa nám nakoniec podarilo predsa len zaviesť systém do online skúšok. Veľká výhoda bola, že novú hru už sme mali skoro celú postavenú v priestore. Preto aj tí, ktorí sa ľahšie učia texty s pohybom, sa postupne zmierili s dočasným „nácvikom“ formou čítačiek a učení sa textov inou formou.

„Stretávali“ sme sa dva krát do týždňa večer po práci. Každý druhý týždeň sme mali hodinu – divadlo mimo scénu – kde sme si trochu poklebetili a vypustili paru bežného života.

Ako sa dĺžka opatrení predlžovala, tak sa skracovala intenzita stretávania sa online. Strácal sa význam.

Zostali sme v kontakte, boli sme online, ale len ako na pokec – „Čaj o 20tej“.

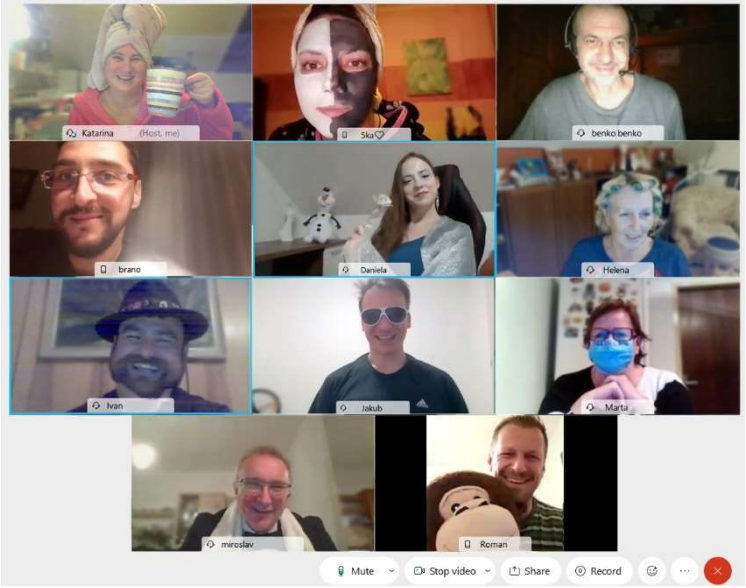

Mali sme dohodnuté predstavenie v rámci festivalu Kasiopeafest 2020 v Budmericiach, ktoré sa však kvôli pandémii neuskutočnilo. MČ Vrakuňa v Bratislave nás začiatkom roka oslovila s požiadavkou o predstavenie k sviatku matiek. Začali sme preto oprašovať našu prvotinu.

V máji však pandemické opatrenia neumožnili realizovať plánované podujatie. Boli sme prihlásení na dve divadelné súťažné prehliadky – s rozprávkou Dvaja tovariši - Stretnutie s malou Táliou a s Luigiho srdce na Belopotockého Mikuláš. Ani tie sa žiaľ nekonali. Organizátori Scénickej žatvy 2020 ponúkli možnosť zaslať nahrávky divadelných predstavení a následne sa zúčastniť rozborového seminára od odbornej poroty. Máme sa stále veľa čo učiť a som rada, že sme využili aj túto možnosť ďalšieho rozvoja.

Počas korony sme však nezaháľali. Zatiaľ sme sa pustili do príprav kulís, rekvizít a zháňania kostýmov.

Všetko raz skončí a nakoniec sme sa na dosky, ktoré znamenajú svet vrátili. Najprv síce s prekrytými ústami, ale postupne aj to zmizlo. Výsledkom bola opäť nabitá sála, spokojní diváci a získali sme si ďalších priaznivcov.

Za toto to celé stálo.

Ďakujeme.

Naše spomienky a vnímanie divadla VaDiDlo

Keď som nastupovala do divadla (v roku 2019) mala som začať hneď nacvičovať hru Čertice, no pre nedostatok mužov v kolektíve sme najskôr nacvičili (a aj odohrali) Luigiho srdce a rozprávku O dvoch tovarišoch.

Naše milované Čertice nám potom začal ohrozovať ešte aj pandemický stav, no nakoniec sa nám ich podarilo nacvičiť a s veľkým úspechom aj odpremiérovať v októbri 2022.

Naše divadlo VaDiDlo je skvelé v tom, že už od prvej chvíle som tam cítila rodinnú atmosféru a vždy u nás vládne dobrá nálada.

V inscenácii Luigiho srdce som dostala dvojrolu. Účinkujem tam ako kolportér a dievčina menom Diana. Diana pre mňa nebola žiadnou výzvou, no pri nacvičovaní kolportérov sa mi veľmi páčilo, že sme sa museli s kolegynkou Helenkou dokonale zladiť.

Nikdy nezabudnem ani na to, ako som na prvej repríze Čertíc, ktorú sme hrali presne v deň prvého výročia smrti môjho dedka, totálne pomotala text. Tak veľmi som chcela, aby to predstavenie bolo dokonalé, že som to pobabrala. Namiesto: "Prišiel si Checcu nahovárať a potom vysedával pri tvojej sestre." som povedala niečo ako: "Tvoj brat, teda tvojej sestry brat, teda tvoja sestra." a začala som sa smiať, ale snažila som sa aby to vyzeralo, že som sa rozplakala môjmu Beppovi na ramene, no chalan ktorý ho hral zahlásil: "Nesmej sa, toto je vážna situácia. Čo sa stalo?" Ľudia sa smiali, no ja som potom už pokračovala normálnym textom a celé to dopadlo dobre aj napriek môjmu prebreptu.

Daniela Rumanová

Takže ja a divadlo. Do VaDiDla som nastúpila približne pred 8 rokmi a začala som s rozprávkou Dvaja tovariši, kde som si zahrala čerta. Bolo to úplne super, no potom som odišla na materskú. Keď som sa vrátila, tak som najprv naskúšala Luigiho srdce ako alternáciu za kolegynku, ktorá odišla z divadla. Po Luigim sme skúšali Čertice, ktoré sa nám po dlhej dobe podarilo aj odpremiérovať. Momentálne skúšame novú rozprávku.

Prihlásila som sa do VaDiDla preto, lebo mi chýbalo divadlo. Keďže som vyštudovaná herečka, tak som sa chcela nejako vo svojom živote posúvať ďalej a robiť to čo ma baví. Takže som bola veľmi rada, že v dedinke, kam sme sa presťahovali, v Lozorne, je takáto skupina super nadšencov, ku ktorým som sa pridala.

Som veľmi rada, že som vo VaDiDle, pretože som tu našla veľmi dobrých kamarátov naozaj vo všetkých vekových kategóriách. Myslím, že sme skvelá partia, vždy sa dobre zabávame a nasmejeme.

Zábava je aj pri skúškach, čo ma teda veľmi baví. Baví ma aj to, že vymýšľame a spolupracujeme spolu, je to taký tvorivý proces, každý si môže povedať svoj nápad. Katka ako režisérka prijíma nápady, nielen svoju víziu, že to teda nie je o tom, ako keby režisér si presadzuje svoju vôľu, ale je to taká kolektívna práca, čo sa mi veľmi páči a veľmi rada chodím na skúšky.

Podľa mňa zábava a smiech patria k životu a pri tom dnešnom každodennom pracovnom zhone je divadlo, aj keď je to večer, tak tie skúšky sú v podstate relax. Niekedy nevládzem, potom mi už šibe, ale to k tomu patrí.

Mňa na divadle baví, že môžem byť za každým niekým iným, že si môžem vymýšľať nové veci a posúvať svoje hranice a komfortné zóny ďalej a ďalej.

Čo by som zaželala divadlu do ďalšieho desaťročia: aby sa pridali ďalší mladí ľudia, našli a objavili v sebe lásku k divadlu, Som veľmi rada, že VaDiDlo sa stará o kultúru v Lozorne. Máme veľa nadšencov a som veľmi rada, že všetky naše predstavenia sú plné a že ľudia nás poznajú, majú nás radi, chodia do divadla a že sa po korone vrátili - začali chodiť do divadla si trochu užiť. Som šťastná, že sa mi toto splnilo a že môžem byť súčasťou VaDiDla.

Petra Gažíková Lángová

Som jedným zo "služobne" najmladších členov VaDiDla. Vďaka divadelným skúškam sa stretávam s veľmi rôznorodou skupinou ľudí, s ktorou by som sa za iných okolností nestretol...a to by bola pre mňa veľká škoda. Naše skúšky sú totiž plné autentického a situačného humoru. Zároveň so svojimi kolegami, ktorí "páchnu človečinou" sa nám vďaka vedúcej súboru a režisérke v jednej osobe, darí vytvárať niečo, čo zaujme a pobaví naše publikum. Potlesk po predstavení je nádhernou odmenou. Príjemne "hreje" aj smiech počas predstavenia (ak ide o komédiu).

Divadlo mi dáva autentickú radosť, pocit spolupatričnosti a chuť do života.

Martin Benko

Divadlo ma naučilo kreativite, pokore, trpezlivosti a zároveň je pre mňa únikom z reality, útočiskom i potešením v ťažkých časoch. S členmi divadelného spolku sa vždy naviaže špeciálne puto, sú pre mňa ako rodina, ktorú si viem vybrať. A pocit stáť na premiére na doskách, ktoré znamenajú svet, nenahradia v mojom živote žiadne peniaze ani zážitky či chvíle.

Nicol Richterová

VaDiDlo mi do života vstúpilo na pár týždňov pred desiatimi rokmi. Som rada, že sa kruh uzavrel, a ja sa opäť môžem tešiť na skúšky a na skvelých ľudí, ktorí divadlo tvoria.

Skúšky novej rozprávky nie sú vždy ľahké, no krásne veci sa nikdy nerodia bez potu a námahy. Verím, že zo mňa trpezlivá režisérka Katka nakoniec dostane to najlepšie, čo sa vo mne skrýva - moju vnútornú zajačicu so všetkým, čo k tomu patrí. Už teraz sa neviem dočkať premiéry, a tiež každej ďalšej divadelnej hry, ktorá na nás v budúcnosti čaká.

Paulína Feriancová

Divadelno – literárny krúžok

DOD (detské ochotnícke divadlo)

Divadelno – literárny krúžok vznikol ***v septembri roku 2017*** *na podnet detí, ktoré túžili stáť na divadelných doskách, ktoré znamenajú svet. Najprv ako divadelný krúžok, ktorý sa neskôr stal súčasťou detského ochotníckeho divadla.*

Deti si formou improvizačných hier začali uvedomovať priestor a vnímanie seba, divadelných kamarátov ale aj existenciu hľadiska. Formou jednoduchej improvizácie sa ponárali do sveta vlastnej fantázie. Rôznymi cvičeniami a hrami sa pripravovali na divadelné predstavenie.

Čo je ale najdôležitejšie, deti sa v divadle počas krúžku nielen dobre zabavili, ale postupne si osvojili základy rétoriky, naučili sa ovládať trému, ako aj bez problémov hovoriť pred skupinou ľudí.

Martin na bielom koni

Pamätníček – Martin na bielom koni /scénka

12.11.2017 *– scénka a zároveň premiéra detí na pódiu pred publikom, rozprávková nedeľa a lampiónový sprievod, Lozorno*

Statočné zvieratká

VaDiDlo
ochotníckedivadloLozorno

Statočné zvieratká

**Viete deti o tom, čo máte robiť od rána,
keď vstanete, až po čas, kedy idete spať?
A čo je najdôležitejšie na svete?
Naše statočné zvieratká vám to radi prezradia...**

Učinkujú:
**Katka Zrúbeková, Karolínka Klamová,
Peťka Valachovičová, Milka Straková,
Lenka Tesáriková a Laura Jo Harbeck**

**Rozprávka Statočné zvieratká od Vlada Moresa v úprave,
dramaturgii a réžii Kataríny Strakovej**

Peťka Valachovičová a Kaja Klamová

Katka Zrubeková

Čert (Hanka Želipská)

Laura Jo Harbeck

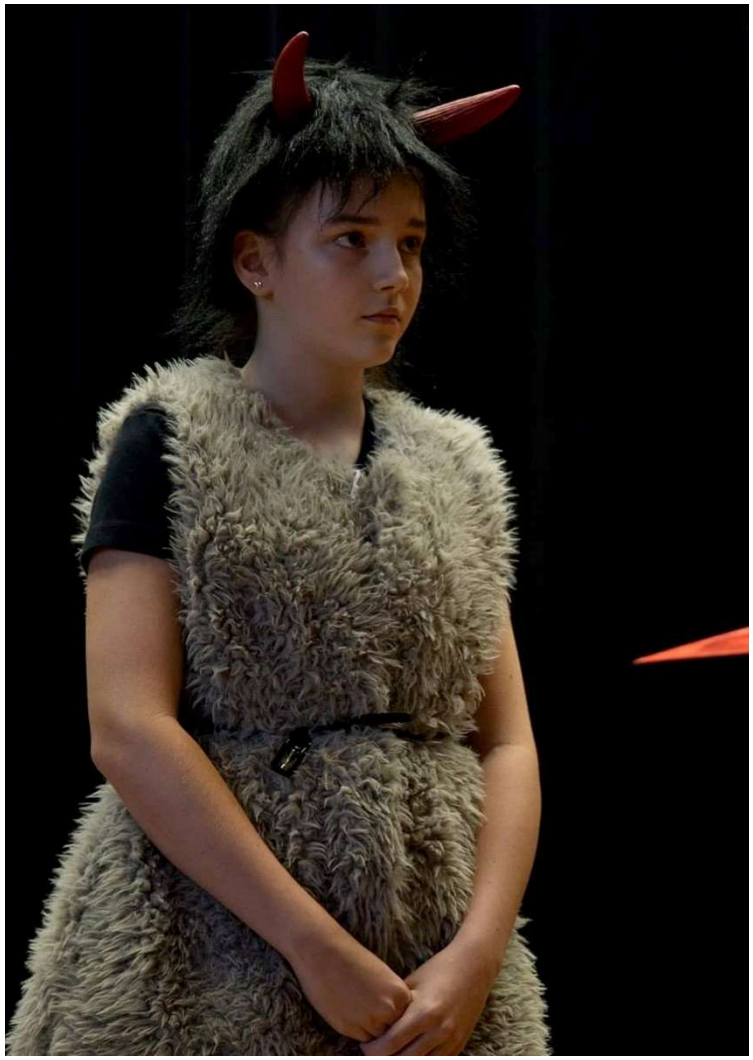

Milka Straková

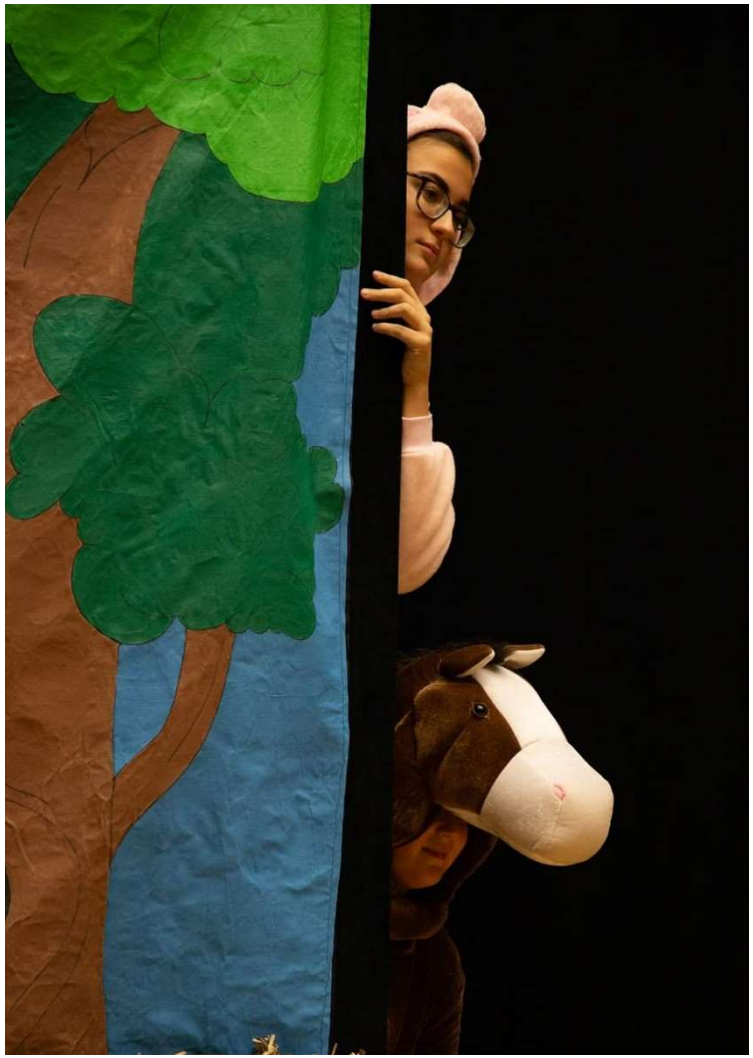

Ešte niečo zo zákulisia

Katka Zrubeková

Naša šepkárka Meliska

Peťka Valachovičová, Kaja Klamová, Milka Straková

Milka Straková, Lenka Tesáriková, Kaja Klamová

Laura Jo Harbeck

Hanka Želipská

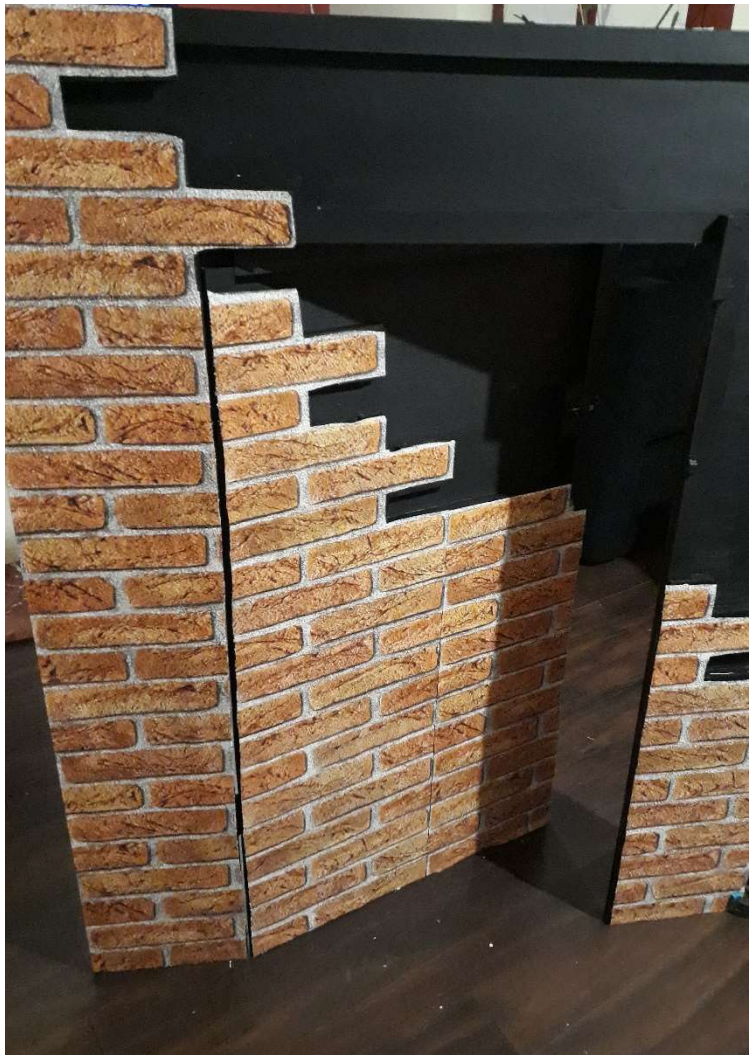

Pamätníček – Statočné zvieratká

27.10.2019 *- repríza, Centrum kultúry Lozorno, podujatie Mesiac úcty k starším*

07.07.2019 *- repríza, Budmerice, festival ochotníckych divadiel Kasiopeafest 2019*

11.08.2018 *- repríza, Cífer – Pác, divadelný festival „Mokré divadlo„*

25.06.2018 *- repríza, Jablonové pre deti zo ZŠ a MŠ*

20.05.2018 *- **premiéra**, Centrum kultúry Lozorno, podujatie Deň matiek*

Divadelno – literárny krúžok

Tchibo

Rozprávka, ktorú žiaľ nikto nikdy nevidel (zatiaľ 😉)

A nakoniec to najlepšie – divadelný tábor Bojnice

Dravé interview

DOM ILÚZIE
REALITY OF ILLUSION